

betragtes at tilfalde dem for Efteraaret, November Maaned, f. A., og, naar Loven er vedtagen, ville Pengene ogsaa blive udbetalte paa sædvanlig Tid. Derfor saavel det ærede Landssting som Folkethinget gaaer ind paa den af Udvalget foreslaaede § 2, saa at Retsbetjentene faae fuldt Bederlag for Dommerkornet, da kunde det vel være ret ønskeligt, om man allerede var paa det Rene med, hvad man skulde lægge til Grund for Bedømmelsen og Afgjørelsen af, hvad der skulde anses som lovlig Indtægt. Dertil hentydede ogsaa den samme ærede Landsstingsmand. Imidlertid troer jeg, at det vilde have sine Banskfeligheder, allerede nu at gaae ind derpaa; og, da Uendingsforslaget gaaer ud paa, at der skal forelægges en Lov, saa maa der jo i Motiverne til den nærmere oplyses, hvorledes man er kommen til det Beløb, der skulde fordres for at alle vedkommende Embeder, ved Hjælp deraf, kunde erholde fuldt Bederlag. Jeg troer heller ikke, at man allerede nu har det fornødne Materiale forhaanden. Dette maa jo nærmere samles og behandles til den Tid, da den Lov, som af Udvalget er antydet i den af det foreslaaede nye § 2, bliver forelagt.

Ungaard: Jeg er aldeles enig med det ærede Udvalg i, at Retsbetjentene tillægges fuldstændig Erstatning for det Tab, som de have lidt ved, at Dommerkornet er bortfaldet; men jeg skulde med den høitærede Justitsminister ogsaa være enig i, at Redactionen af denne lille § 2 maaskee noget kunde forandres, saaledes at navnlig Motiveringens af, hvorfor Bestemmelsen gives, falder bort, og at deri udtrykkelig optages, at den Tillægs-Godtgjørelse skulde begynde fra den 1ste Januar 1851. Jeg skulde saaledes henstille dette til det ærede Udvalg, for om det maaskee kunde finde sig foranlediget til at gjøre en lille Forandring i Redactionen af § 2.

Ordføveren: Det er vist nok, at der i de 15,000 Rbd., som Loven af 24de Juni 1850 har bestemt, at Retsbetjentene skulle have for de Indtægter, som ved denne Lov bleve ophævede, indbefattes baade Bederlag for Kornydelsen, hvor den fandt Sted, og tillige for den Pengegodtgjørelse, der ved en særlig Lov var sat istedetfor den sædvanlige Kornydelse;

men den Misregning, som har gjort, at den bevilgede Sum er aldeles utilstrækkelig, er uden Tvivl den Deel af Dommernes Indtægter vedkommende, som bestaaer i Pengegodtgjørelsen. Denne Pengegodtgjørelse var efter Placaten af 1836 4 §. for hver Tønde Hartkorn, og, naar man multiplicerer Landets uprivilegerede Hartkorn, som bærer denne Byrde, med 4 §., saa faaer man et mindre Beløb end 15,000 Rbd.; altsaa have de Retsbetjente, som skulle have 4 §. pr. Tønde Hartkorn istedetfor Dommerkorn in natura, aldeles ikke nogen Deel for deres Embeders Vedkommende i den Underballance, der opstaaer, og altsaa, da man nu er nødt til at gribe til det vistnok ubehagelige Expedient, at fordele den utilstrækkelige Sum, man har, mellem de Vedkommende, saa at de indtil Videre maae lade sig nøie med en Dvotadeel af det, der lovligt tilkom dem, troer jeg ikke, at man i denne Concurus ogsaa kan indbesfatte dem, som den aldeles ikke vedkommer. Jeg opfattede maaskee ikke rigtigt, hvad den høitagede Justitsminister ved denne Leilighed ansøgte, forsaavidt han talte om den Misregning, der havde fundet Sted med Hensyn til Gaardantallet; men Gaardantallet har jo ikke havt den ringeste Indflydelse paa den Indtægt, som kunde tilkomme de Dommere, hvis Afgift var bestemt til noget Vist, nemlig 4 §. pr. Tønde Hartkorn. Der gives jo vistnok adskillige Retsbetjente, som have baade Korn in natura af en vis Deel af Jurisdictionen, og af en anden Deel af samme have en Betaling af 4 §. pr. Tønde Hartkorn; thi denne Betaling af 4 §. pr. Tønde Hartkorn er kun bestemt for de kongelige Birke og finder Anvendelse ogsaa paa den Deel af et Herred, som forhen har været et kongeligt Virk. Men det forekommer mig dog, at det ikke giver nogen practisk Banskfelighed; thi det er jo meget let at udregne, hvad hver Retsbetjent skal have for det Hartkorn i hans Jurisdiction, hvori Dommerkornet er blevet afløst med 4 §. pr. Td. Hartkorn. Det skulde altsaa udbetales ham, og for den øvrige Deel af hans Indtægter maa han gaae ind under den almindelige temporaire Concurus, som skal finde Sted. Jeg seer altsaa ikke rettere, end at man hellere bør indfrænke denne Repartition til dem, med Hensyn til hvis Em-